

በኢትዮጵያ የሀገራ-መንግሥት ግንባታ
የታሪክ ዳራ፡ በእኩልነት ላይ
የተመሠረተች ሀገር ለመፍጠር የተደረጉ
መከራዎች፣ ያጋጠሙን የታሪክ
ፈተናዎችና ያመለጡን ዕድሎች
ለብሔራዊ መግባባት መነፅር ሲታይ

መረራ ጉዳና (ፕሮፌሰር)

ለብሔራዊ መግባባት ውይይት የቀረበ ጥናት

ነሐሴ 2012

አብዛኛዎቹ የሀገራችን የታሪክ ምሁራን የኢትዮጵያ ታሪክ ከክርስቶስ ልደት በፊት፤ በአስረኛው ምዕተ ዓመት የንግስት ሳባ እና የንጉስ ሰለሞን ግንኙነት በሚባለው ጊዜ ይጀምራል ይላሉ። ይህ ለአንዳንዶቹ የሚታመን ታሪክ ተደርጎ የሚወሰደው፤ ለሌሎች ደግሞ ተረት እንደነበረ የሚነገረው ክስተት የማስመሳያ ትርክቱ የእስራኤል አምላክ የቀባቸው ገዥዎች ተብሎ በሺዎች ለሚቆጠሩ ዓመታት ንጉሦቹ ቅቡልነትን አግኝተውበታል። በትርክቱም ሀገሪቷን እስከ 1966 ሕዝባዊ አብዮት ድረስ ያለ ብዙ ጭንቀት ገዝተውበታል።

የዛሬይቱ ሰፊ ኢትዮጵያ እንደ ሕብረ ብሔራዊ የነገስታት መንግስት (multi-ethnic empire state) የተፈጠረችው በ2ኛው የ19ኛው ክፍለ ዘመን ግማሽ፤ የዘመነ መሳፍንት ከሚባለው ዘመን በኋላ ስለሆነና ዛሬም በጣም ሰፊ ቀውስ ውስጥ የከተተን ታሪካዊ ዳራም ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ስለሆነ፤ ጽሑፌም ከዘመናዊ ኢትዮጵያ መፈጠር ጋር በተፈጠሩ ችግሮች ላይ ያተኩራል።

የዘመነ መሳፍንትን ክስተት በመለወጥ የተጀመረው የዛሬዎን ሰሜናዊ ኢትዮጵያን አንድ የማድረግ ሕልም በግማሽ ምዕተ ዓመት ውስጥ ከሦስት እጥፍ በላይ የሰፋች ኢትዮጵያን መፍጠር ችሎታዋል። ይህ የታሪክ ክስተት የሦስት ምኞቶች ወጤት ነበር።

እነዚህም፡-

- 1ኛ/ ተበታትና የነበረችውን የዛሬዎን ሰሜናዊ ኢትዮጵያ ሕዝቦችን ለማሰባሰብ የታለመ ምኞት፤
- 2ኛ/ የአሮሞና የሶማሌ ሕዝቦችን ጨምሮ ሰፊውን የደቡብ ክፍል የማስገበር ምኞት፤
- 3ኛ/ አፍሪካን ለመቀራመት የመጡትን የአውሮፓ ሀገሮች ጋር የመጫካከር ምኞት ነበሩ።

እነዚህን ሦስት ምኞቶች ለማሳካት የመጀመሪያ የሆነውን ሙከራ የጀመሩት እንደሚታወቁት፤ አፄ ቴዎድሮስ ነበሩ።

ቴዎድሮስ ሕልሞቹን ለማሳካት ጠንካራና ሰፊ ሠራዊት ማደራጀት ነበረባቸው። ለዚህም ሰፊ መሬት የያዙትን ቁሶች መሬት መቀማትና፤ ዘመናዊ መሳሪያን ከክርስቲያን አውሮፓ ለማግኘት ጥረት ማድረግ ነበር፤ የአውሮፓ መሪዎችን ማሳመን ሲያቅታቸው ደግሞ፤ ሙያውን የሌላቸውን አውሮፓዊያንን ሳይቀር በቤተመንግስታቸው ሰብስበው ከባድ የጦር መሳሪያ ውለዱ እስከ ማለት ድርሰዋል።

ይህም ምኞታቸው ይሳካ ዘንድ በነበራቸው የጦር መሳሪያ የአካባቢ ገዥዎችንም ለማንበርከክ ተንቀሳቅሰዋል። ቁሶችን ለመግፋት ያደረጉት ሙከራ እግዚአብሔርን የካዱ ንጉሥ ተብሎ ተሰባክባቸው። የአውሮፓዊያንን ዘመናዊ መሳሪያ ለማግኘት ገደብ ያለፈ ጉጉታቸው ከእንግሊዞች ጋር ያለጊዜ አላተማቸው።

የየአካባቢውን ገዥዎች በጉልበት ለማንበርከክ እጅና አንገት በመቁረጥ የገፉበት ሙከራ ከእንግሊዞች ጋር ለመዋጋት የቁርጥ ቀን ሲመጣ፤ የትግራይ፣ የወሎ፣ የጎጃም፣ የሸዋ፣ የጎንደር ገዥዎች ሁሉም በሚባልበት ደረጃ ካዲቸው።

በአጭሩ የየአካባቢው ገዥዎች በእንግሊዞች እጅ መሞታቸውን ሲሰሙ ከማዘን ይልቅ፤ ተገላገልን ያሉ ይመስላል። ለዚህም ይመስለኛል፤ ዕውቁ የታሪክ ምሑር ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ የቴዎድሮስን ሚና በተሻለ የታሪክ ሚዛን ላይ ለማስቀመጥ ሲሞክር፤ “የተወናበዱ የላውጥ ነቢይ” (confused prophet of change) ያላቸው።

በዚህ የቴዎድሮስ የታሪክ ሚና ላይ ብዙ ሰው ልብ የማያደርገውን የታሪክ ማስታወሻ አስቀምጦ ልለፍ። ይኼውም ቴዎድሮስ በጊዜው ለነበሩ የአውሮፓ ኃያላን መንግስታት በፃፉት ደብዳቤ ውስጥ፤ “አባቶቼ በሰሩት ኃጥአት ምክንያት እግዚአብሔር “ጋሎችን” በሀገሬ ላይ ለቆ፤ እነሱ ጌቶች ሆነው፤ እኛ የእስራኤል ልጆች የነሱ አሽከሮች ሆነን እንኖር ነበር።

አሁን እግዚአብሔር ከትቢያ አንስቶኝ የኢትዮጵያ ንጉስ አድርጎኛል። እናንተ ከረዳችሁኝ በጋራ እየሩሳሌምንም ነፃ ልናወጣ እንችላለን” ማለታቸው ነው። (ትርጉም የኔ ነው)።

እዚህ ላይ ሁለት ነገሮችን ልብ በሉ፡

- 1) “ጋሎቹ” የሚባሉት በዘመነ መሳፍንት የጎንደርን ቤተመንግስት በበላይነት ሲቆጣጠሩ የነበሩ የየጁ ኦርሞዎች መሆናቸውና እየሩሳሌም በጊዜው በአስላሞች እጅ የነበረች መሆንንም ነው።
- 2) ከዚህ አንጻር ማስታወስ የሚያስፈልገው ትልቁ ጉዳይ አዲስ ቴዎድሮስ የብሔረሰብ (የዘር) ፖለቲካን በግልፅ የተናገሩ የመጀመሪያው የኢትዮጵያ መሪ መሆናቸው ነው።

ከቴዎድሮስ ሞት በኋላ ለሦስት ዓመታት በተክለጊዮርግስና ካሣ (አማኞች የነበሩ ይመስለኛል) ከተካሄደው የሥልጣን ትግል በኋላ፤ በአሸናፊነት የወጡት አዲስ ዮሐንስ (ካሣ ምርጫ) ነበሩ። አዲስ ዮሐንስ ከሀገር ውስጥ ከወሎ፤ ከጎጃም፤ ከጎንደር፤ ከሸዋ ገዥዎች ጋር እየተጋጩ፤ ከውጭ ደግሞ ከጣሊያኖች፤ ከግብፆችና ከሱዳን መሐዲስቶች ጋር ሲዋጉ በመጨረሻ በመሐዲስቶች እጅ ወድቋል።

በአጭሩ ዮሐንስ ለትግራይ ሊሂቃን የኢትዮጵያ ማዕከል ነበርን፤ የአክሱም ሐቀኛ ወራሾች እኛ ነን የሚለውን የፖለቲካ ስሜት መፍጠር ቢችሉም፤ በኢትዮጵያ የሀገራ-መንግስት ግንባታ ታሪክ ውስጥ የተለየ ሚና መጫወት አልቻሉም።

በማያሻማ ቋንቋ :- የዛሬዎ ኢትዮጵያ በዋናነት የተፈጠረችውና የዛሬው የታሪክ ጣጣችንም በዋናነት የተፈጠረው በአዲስ ምኒልክ ነው። ምኒልክ ንጉሥ ነገስት ዮሐንስን የሱዳን መሐዲስቶች እስክንድሱላቸው ድረስ ከአውሮፓ መንግስታት በተለይም፤ ከጣሊያን በገፍ ባገኙት የጦር መሳሪያ እነራስ ጎበና የመሳሰሉ የኦርሞ የጦር መሪዎችን በመጠቀም በጊዜው ጠንካራ የሚባል ግዙፍ ሠራዊት መገንባት ችለዋል።

ይዚህንን ግዙፍ ሠራዊትን ከዮሐንስ ጋር በመዋጋት ከማድከም ይልቅ፡- በአንድ በኩል ዮሐንስን እየገበሩ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ያኔ የነበረችውን ኢትዮጵያ ሦስት እጅ ዕጥፍ የሆነ ሰፊ ግዛት መፍጠር ችለዋል።

በዚህም መጀመሪያ ሳይጠቀሱ የቀሩትን የሸዋ ኦርሞዎችን ጠቅልለው ያዙ። ከዚያ እስከ በ1876 ጉራጌን ብዙ ሕይወት ከጠየቀ ጦርነት በኋላ አስገባ።

ብዙ ዝርዝር ውስጥ ሳይገባ የምኒልክን የመስፋፋት ጦርነቶች እንደሚከተለው ማጠቃለል ይቻላል። ይኼውም በምኒልክና ጆኔራሎቹ ብዙ የግዛት መስፋፋት ጦርነቶችን ቢወጉም ሦስቱ ወሳኝ ጦርነቶች ነበሩ።

አንደኛው በምዕራብ በኩል በእማባቦ (ዛሬ ሆሮ ጉዳሩ በሚባለው ላይ በጎበና መሪነት እስከ በ1882 የተዋገት ጦርነት ነበር። ይህ ጦርነት ኦርሞን ጨምሮ የምዕራብ ኢትዮጵያ ሕዝቦችን ዕድልና የጎጃም መሪዎች ከሸዋ ጋር የነበራቸውን ፋክክር ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የወሰነና የሸዋንም የበላይነት ያረጋገጠ ነበር።

ሌላው የምኒልክ ጦርነት በአርሲ ላይ እስከ በ1886 የተደመደመው ነው። አርሲዎች ከሌሎች የኦርሞ አካባቢዎች በተለየ መንገድ ለአምስት ዓመታት በጀግንነት ተዋግተዋል። በመጨረሻም፤ በራሳቸው በምኒልክ በተመራ ጦር የአውሮፓ መሳሪያ በፈጠረው ልዩነት ሊሸንፉ ችለዋል።

ተመሳሳይ የመከላከል ጦርነት እንዳይገጥማቸው ይመስላል፤ ምኒልክ፡- ዛሬ አለ፤ የለም የሚባለውን የአኖሌ ዓይነት የጭካኔ በትር በአርሲዎች ላይ አሳርፈዋል። እዚህ ላይ ዛሬ እየተነጋገርንበት ላለው የብሔራዊ መግባባት መሳካት፤ የለም ከሚለው አጉል ክርክር ወጥተን የትናንትናውን የታሪክ ቁስላችንን በሚያክም መልኩ እንድናስተካክል መምከርን እወዳለሁ።

ሦስተኛው የምኒልክ ትልቁ ጦርነት አሁንም በእሳቸው የተመራውና እስከ በ1887 የተካሄደው የጨለንቆ ጦርነት ነበር። የዚህ ጦርነት ውጤት በጊዜው የሀብታሚ የሐረር ከተማ መንግስት (the Harari city-state) ጨምሮ ምስራቅ ኢትዮጵያ ያለ ደረሰኝ ምኒልክ እጅ የገባበት ሁኔታን ፈጥሯል። ከዚህም በኋላ ከፋን፣ ወላይታን፣ ወዘተ ለመያዝ ብዙ ደም የፈሰሰባቸው ጦርነቶች ነበሩ።

እንደሚባለው፤ በእንግሊዝ ተስፋፊዎችና በምኒልክ ኢትዮጵያ መካከል የመምረጥ ዕድል የገጠማቸው የቦረና ኦርሞዎች - ማንን ትመርጣላችሁ ሲባሉ፤ የፊታወራሪ ኃብተጊዮርግስ ፊትን አይተው፤ የእኛን ፊት የሚመስለው ይሻላል ብለው በሬፍሬንዴም እየሰፋ በመጣው የኢትዮጵያ መንግስታዊ ግዛት ውስጥ የተቀላቀሉበት ሁኔታም እንዳለ ይነገራል።

እስከ በ1889 አፄ ዮሐንስ በመሐድስቶች ሲገደሉ፤ ኦርሞን ጨምሮ አብዛኛው ደቡብን የተቆጣጠሩት ምኒልክ ለሰሜኑ ወንድም መሪዎች ፈረንጆች እንደሚሉት “ካርትና ዱላን” ማስመረጥ ብቻ በቂ ነበር። የሰሜኑ መሪዎች ምርጫም በማያሻማ መንገድ ካርት ነበር።

ስለ ካርቱም በግልፅ ቋንቋ ለማስቀመጥ፤ የኦርሞ አካባቢዎችን ጨምሮ በደቡብ የተገኘውን እጅግ በጣም ሰፊ ግዛት ዉስጥ በታናሽ ወንድምነት ሹማቶችን መቀረመት ነበር። በብሔራዊ መግባባታችን ውይይት አንፃር በምኒልክ በተፈጠረው ሰፊ አፄያዊ ግዛት ጋር የተፈጠሩ

ችግሮችን ወደ ማንሳቱ ልለፍ። አንደኛው ችግር፤ እላይ እንዳይሳሉ፤ በጉልበት የግዛት ፈጠራ ላይ አኖሌን የመሳሰሉ የታሪክ ጠባላዎች መፈጠራቸው፤

ሁለተኛውና ዋናው ነገር ግን ከማቅናቱ ጋር የተፈጠረው የፖለቲካ ኤኮኖሚው ነው። ይህም በነፍጥ ላይ የተመሰረተው የፖለቲካ ኤኮኖሚ ዛሬም እያወዛገበን ያለው የነፍጠኛ ሥርአት በሚባለው ላይ የተመሰረተው ነው። ለማቅናት የተሰማራው የፊውዳሉ ሥርአት ስራዊት የገባር ሕዝቦችን ነፃነት ቀምተዋል። መሬታቸውን ዘርፈዋል።

ሕዝቦችን በገዛ መሬታቸው ላይ ጭሰኛና አሽከር አድርገዋል። ቋንቋቸውን አፍነው “በስማ በለው” ገዝቶቸዋል። በአጭሩ እጅግ በጣም ዘግናኝና ጨካኝ የሆነ የፖለቲካ ሥርአት ጭነውባቸዋል። አንዳንድ ነፍጠኛ በሃያ ሺዎች የሚቆጠር ጋሻ መሬትም ነበረው።

ወረ-ገኑ የመሰሰሉ የቤተመንግሥት መሬቶች እጅግ ባጠም ብዙ ነበሩ። እዚህ ላይ ማስታወስ የሚያስፈልገው የሰሜንና የደቡብ ኢትዮጵያ የመሬት ይዘታም በፍጹም የተለያዩ መሆናቸው ነው። አነሰም በዛ የሰሜኑ ገበሬ የዘር ግንዱን ቆጥሮ መሬት ያገኛል። መሬት አያያዙም የወል ነበር። ሌላው ቢቀር የሚገዛውም በራሱ ቋንቋ ነበር።

በደቡብ ያለው ግን የመሬት ሥርቱ የግል ሆኖ፤ ጭሰኝነት እጅግ የተንሰራፋበት ነበር። ሲሶ ለነጋሽ፤ ሲሶ ለቀዳሽ፤ ሲሶ ለአራሽ የሚባለው የኢትዮጵያ ነገስታት የመሬት ፖሊሲ እጅግ በጣም ዘግናኝ በሆነ ሁኔታ ሥራ ላይ የዋለው በደቡብ የአገራችን ክፍል ላይ ነው።

በ1960ዎቹ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ ዘመን “መሬት ላራሹና የብሔረሰቦች እኩልነት” የተባሉ ሕዝባዊ መፈክሮች የተወለዱት ከዚህ ጨቋኝ ሥርአት ነበር። ዛሬ የታሪክ ክለሳ ውስጥ ብንገባም፤ በዕውነቱ ከሁሉም የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብራክ የወጡ ወጣቶች፤ እንዳውም በወቅቱ አማራ ከሚባለው ክፍል የሚበዙ ይመስለኛል፤ መፈክሮቹን በጋራ አስተጋብተዋል።

ለማንኛውም ከብሔራዊ መግባታችን አንፃር አንድ ነገር ግልፅ ላድርግ። ነፍጠኛ የሚባለው ሥርአት ገዢ የነበረ ሥርአት መሆኑና፤ ይህም ሥርአት ከደቡብ አርሶ አደር የተሻለ ኑሮ የማይኖሩትን፤ ቢፈልጉ እንኳን የደቡብን ገበሬ ለመዝረፍ አቅሙም ሆነ ዕድሉን ያልነበራቸውን የአማራ አርሶ-አደርን አይጨምርም ፡ መጨመሩም ጨቡ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ ዘሬ አንዳንድ የአማራ ሊሂቃን “እኔም ነፍጠኛ ነኝ” የሚለውን መፈክር ሲያሰሙ፤ ጥቅሙ ኦሮሞን ጨምሮ የደቡብ ኢትዮጵያ ሕዝቦችን ከአማራ ሕዝብ ጋር ከማጋጨት የዘለለ የፖለቲካ ትርፍ የሚኖረው አይመስለኝም። ስለሆነም የምንችለውን ያክል ሁላችንም ከሁለቱም ጨቡዎች እንጠንቀቅ ዘንድ አደራ እላለሁ።

ወደ ሌሎች ነጥቦች ከማለፊ በፊት በዋናነት በምኒልክ የተፈጠረችው ኢትዮጵያን ለማስተካከል ያቃታቸውና መሪዎች ማለፍ ያልቻሉት የታሪክ ፈተና ምንድን ነው? የሚለውን ጥያቄ በንፅፅር እንደ ታሪክ ቁጭት ማንሳትን እወዳለሁ። አፄ ቴዎድሮስ የሞቱት እስከ በ1868 ነበር።

ጃፓንን ከታላላቅ የዓለም መንግስታት ተርታ ያሰለፉት ማጅ የሚባሉ የንጉሳዊያን ቤተሰብ ወደ ሥልጣን የተመለሱት (The Meiji Restoration) በዚህ ዓመተ ምህረት ነበር። የጃፓን ንጉሳዊ ቤተሰቦች በሰላሳ ዓመታት ውስጥ በኤኮኖሚ የበለፀገች ታላቋ ጃፓንን ፈጠሩ። የጃፓኖች የሀገር ፍቅር ግንባታቸውም ባዶ አልነበረም። ትዝ እስከሚለኝ ድረስ አንድ የጃፓን ወታደር፣ ንጉሤ የጃፓንን በሁለተኛው የዓለም ጦርነት መሸነፍ አልነገሩኝም ብሎ ከሃምሳ ዓመታት በኋላ በፊልፕንስ ይሁን፣ በኢንዲኔዢያ ጫካ ውስጥ ተገኝቷል።

ለሀገር ፍቅር ሲባል እራስን በራስ መጥፋት በሁለተኛው የዓለም ጦርነት በትናንሽ አይሮፕላኖችን የአሜሪካን መርከቦች ውስጥ እየጠለቁ አጥፍቶ መጥፋትን የጀመሩት የጃፓን ካሚክሮች የሚባሉ ነበሩ።

የኢትዮጵያ መሪዎች ግን በተመሳሳይ ጊዜ (እክል1868-1900) ድረስ ሀገሪቷን ከዓለም ጭራነት አላላቀቁትም። በነገራችን ላይ ጃፓንና ኢትዮጵያ በ1868 ላይ ተመሳሳይ የዕድገት ደረጃ ላይ ነበሩ።

ሌላው ንፅፅራና የታሪክ ቁጭታችን መሆን ያለበት፣ ታላቋ ጀርመንን የፈጠሩት ቢስማርክና ምኒልክ የአንድ ዘመን ሰዎች ነበሩ። ምንም ይሁን ምን፣ እነ ቢስማርክ ዓለምን ሁለት ጊዜ ጦርነት ውስጥ መክተት የቻሉት ኃያሊን ጀርመን ሲፈጥሩ፣ የኢትዮጵያ ገዥዎች ግን ኋላቀር ኢትዮጵያን ትተውልን ሄደዋል።

በነገራችን ላይ፣ ሀገር ትፈርሳለች ተብሎ ስለተሰጋ፣ የምኒልክ ሞት ለሕዝብ ይፋ የሆነው ከዓመታት በኋላ ነበር ይባላል።

በአጠቃላይ ከብሔራዊ መግባባት ፈጠራችን አንፃር መረሳት የሌለበት ቁመነገር፣ በምኒልክና ጣይቱ የተመራው የአድዋው የጋራ ድል እንኳ ያልፈቱት የሚጋጩ ሦስት አመለካከቶች ዛሬም ከኛ ጋር መኖራቸው ነው።

አንደኛው፣ የሀገራችን ሀገራዊ-መንግስት ግንባታ፣ አንድ የነበሩና የተበታተኑ ሕዝቦችን አንድ ላይ መልሶ ያመጣ ነው የሚለው አመለካከት (reunification)፤

ሁለተኛው፣ በአንድ ላይ ያልነበሩ ሕዝቦችን ወደ አንድ ማምጣት ነው የሚለው አመለካከት (unification and/or expansion)፤

ሦስተኛው፣ ነፃ ሕዝቦችን ጨፍልቆ በኃይል ማቅናት ነው የሚለው አመለካከት (colonial thesis) ነቸው።

የበለጠ ግልፅ ለማድረግ፣ የኢትዮጵያ አንድነት አጥባቂዎች ነን የሚሉ፣ በዋናነት የምኒልክን ኃጥያቶች አይቀበሉም። እንደሚሉት እምቤ ምኒልክ በዓለም ከተደረጉት የሀገር ግንባታዎች ምን የተለየ ነገር ሰራ የሚለውን ሐሳብ ያራምዳሉ።

ከዚያም አልፎ ምኒልክ የሠራው ሥራ ተላይተው የነበሩትን የኢትዮጵያ ግዛቶችን መመለስ ነበር ይላሉ። በአንጻሩ የኢትዮጵያ አንድነትን የማያጠብቁ ብሔረተኞች ደግሞ፤ የአቶ ሌንጮ ለታን አባባል ለመጠቀም (አሁን አቋማቸው ያ መሆኑን አላውቅም)፤ ሲያንስ “ኢትዮጵያዊ ለመሆን እንደራደራለን”፤ ሲበዛ ደግሞ ነፃ መንግስታትን እስከ መፍጠር ድረስ እንሄደለን የሚሉ ናቸው።

በጥቅሉ እነዚህ አመለካከቶች በፖለቲካችን ለሚጋጩ ሕልሞቻችን መሠረት የሆኑና ካልተገደቡ የሥልጣን ሕልሞች ጋር ተደምሮ የብሔራዊ መግባባት ጥረታችንን የሚያወሳስቡ አመለካከቶች መሆናቸውን በውል መገንዘብ ያስፈልጋል።

በእነምኒልክ የተፈጠረችውን ኢትዮጵያን ለማስተካከል የተደረጉ ሙከራዎችና ያመለጡን ዕድሎች፡-

1) የልጅ አያሱ ሙከራ፡-

ልጅ አያሱ የምኒልክ ልጅ ልጅ ሲሆን፤ በእኩልነት ላይ የተመሰረተች ኢትዮጵያን ለመፍጠር ልዩ ዕድል የነበረውና ያንንም ልዩ ዕድል አውቀው ለመጠቀም ሲሞክር በወጣትነት ዕድሜው ላይ የተቀጨ መሪ ነበር። በብሔር ግንዱ አሮሞና አማራ የነበረ፤ በሃይማኖት ጀርባዉ ክርስቲያንና ሙስሊም የነበረ ሰው ነው።

ከወሎም በመወለዱ፤ ትግራይንና ሸዋን ለማገናኘት የተሸለ ድልድይ ለመሆን ይችል ነበር። የሚገርመው ግን የልጅ አያሱ ወንጀሎች የሚመነጨት እነዚህን አዎንታዊ እሴቶችን ለሀገራዊ መንግስት ግንባታ ለመጠቀም መሞከሩ ነበር።

ለምሳሌ አንዳንድ የታሪክ ማሰታወሻዎች እንደሚያስረዱት፤ አርሲዎች እንደልጃቸው ይመለከቱት ነበር ይባላል። ከሱማሌዎችና ከአፋሮች ጋር ጥብቅ ግንኙነት እንደነበረው በቂ የሆነ የታሪክ ማስረጃ አለ። ከጎጃሙ ራስ ኃይሉና ከወለጋው ደጃዝማች ጆቴ ቱሉ ጋር የጋብቻ ዝምድና እንደነበረው ይታወቃል።

ቤተክርስቲያንን ለማሰራት የሚጥረውን ያክል (ለምሳሌ የቀጨኔውን መድሐኔ ዓለምን እሱ ነው ያሰራው ይባላል) መስግዶችን ያሰራ ነበር። ከሥልጣን ላወረዱት የሸዋ ሊሂቃን ግን፤ አንዱና ትልቁ የልጅ አያሱ ወንጀል መስጊዶችን ማሰራቱ ነበር።

የመጨረሻው ትልቁ ወንጀል ደግሞ ኢትዮጵያን ለመቀራመት ያንዣበቡ የቅኝ ገዥ ኃይሎች ከሰሜንና ምስራቅ ጣሊያን፤ በምዕራብ፤ በደቡብና በምስራቅ እንግሊዝ፤ በምስራቅ ፈረንሳይ የሦስትዮሽ ስምምነት (tripartite treaty) የሚባለውን እኦኦ በ1903 ፈርሞ የምኒልክን ሞት ይጠብቁ ከነበሩት መራቅና በአንደኛው የዓለም ጦርነት በአከባቢያችን ግዛት ካልነበራቸው ከነ ጀርመንና ቱርክ ጋር ለመደጋገፍ መሞከሩ ነበር።

በጥቅሉ ከሁሉም በላይ ወንጀሎቹ ሰፊዎን ኢትዮጵያን የፈጠርን እኛ ነን የሚሉትን የሸዋ ሊሂቃንን መጋፋቱ ነበር። በግልፅ ቋንቋ ለማስቀመጥ - የኢያሱ ወንጀሎች የሸዋ ልጅ አለመሆኑ (የኢያሱ አባት ወሎ ነው)፤ ሐቀኛ የክርስቲያን ልጅ አለመሆኑ (አባቱ የግድ ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት መሐመድ ዓሊ ነበሩና) እንዲሁም የአውሮፓ የቅኝ ገዥ ኃይሎችን ማስቀየሙ ናቸው።

እነዚህ በ1916፤ በመስቀል ቀን ኢያሱን ለማውረድ ሁሉም መሳሪያዎቻቸውን ይዘው ተሰለፉ። ቁሶቹ ኢያሱ ሐቀኛ የክርስቲያን ልጅ አይደለም በማለት በማውገዝ፤ የሸዋ ሊሂቃን ሠራዊታቸውን በመሳለፍ፤ የአውሮፓዊያኑ መንግስታት ምክርና ጥበባቸውን ይዘው ተሰለፉ።

የአውሮፓዊያኑ ጥበብ የሚገርም ነበር፤ ኢያሱ በኢትዮጵያ ባንድራ ላይ የእስልምና ምልክት የሆነውን ግማሽ ጨፈቃ ለጥፎ ለቱርኮች ዲፕሎማት ሲሰጥ የሚያሳይ ፎቶ ሾፕ የሆነ ሥዕል (ፎቶ ሾፕም፤ የባንድራ ፖለቲካም በልጅ ኢያሱ ዘመንም ነበር) መፈንቅለ መንግስት እንደያካሄዱ የሸዋ ሊሂቃንን መርደት ነበር።

እዚህ ላይ ለታሪክ ትዝብት አንድ ነገር ልብ በሉልኝ። በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የኢትዮጵያን ፖለቲካ ሳስተምር፤ የሀገራችን መንግስት ግንባታ ችግሮቻችንን በሚመለከት ፈተናም ፈትኝበታለሁ፤ የሸዋው ጦር መሪ የነበሩት ፊታወራሪ ሀብተጊዮርግስ ድናግዴ፤ የመፈንቅለ መንግስቱም መሪ ነበሩ፤ ልጅ ኢያሱን ሲያወርዱ ባስተላለፉት መልዕክት ውስጥ የሚከተለው ይገኝበታል።

[He claims that he eats flesh of cattle slain by Muslims in order to extend frontiers and to win hearts. But these Somali and Muslims have already been brought to heel [and do not need such diplomacy]

በጥሬው ሲተረጎም፤ ግዛትን ለማስፋፋትና ልቦችን ለማሰብ ብዬ በሙስልማን የታረደውን የከብት ሥጋ እባላለሁ ይላል። ነገር ግን እነዚህን ሱማሌዎችና ሙስሊሞችን ቀድሞውኑ ስላንበረከክን እንዲህ ዓይነቱ ዲፕሎማሲ አያስፈልጋቸውም።

ይህንን የሀብተጊዮርግስን ንግግር በሚመለከት ሰፊውን ትንተና ለናንተ ትቼ፤ በዚህ ዓይነት የተዛባ አመለካከት ላይ የተገነባችውን ኢትዮጵያን አስተካክሎ በሰፊ መሠረት ላይ የተገነባችውን ኢትዮጵያን ለመፍጠር የተደረገው የመጀመሪያ ሙከራ፤ ልጅ ኢያሱን ለሥልጣን ተብሎ በተጠነሰሰው ሄራ መውረዱን እንዳትረሱት አደራ ማለት እፈልጋለሁ። ያመለጠንን ዕድል ትርጉም ግን ለታሪክ መተውን አመርጣለሁ።

2. ኢያሱን በወሳኝነት የተኩት ንጉስ ኃይለ ሥላሴ፤

የአገራችንን ሀገራችንን ለመንግስት ግንባታን በተሻለ መሠረት ላይ ለመገንባት ረጅም ጊዜ (ለ60 ዓመታት ገደማ አገሪቷን መርተዋል) በልጅነታቸው የተሻለ የፈረንጅ ዕውቀት የቀመሱና ከማንም የበለጠ ተደጋጋሚ ዕድል ያገኙ ነበሩ።

ነገር ግን በእኔ ግምት፤ ታሪክ የሰጠቸውን ዕድል አልተጠቃሙብትም። ንጉስ ኃይለ ሥላሴን የተለያዩ ሰዎች በተለያዩ የታሪክ ሚዛን ላይ ቢያስቀጣቸውምና እኔም ቢሆን በዘመናዊ ትምህርትና በመሳሰሉት ላይ የነበራቸውን አሻራ ቀላል ነው ብዬ ባላስብም፤ ንጉሱ ሕይወት ዘመናቸውን በሙሉ የግል ዝናንና ሥልጣንን ማዕከል ማድረጋቸው ኢትዮጵያውያንን የ20ኛው ክፍለ ዘመን ሕዝቦች ማድረግ አልተቻላቸውም።

ስለዘር ግንዳቸው ሀሜቱ እንዳለ ሆኖ፤ ከኢያሱ በተሻለ ደረጃ አሮሞም፤ ጉራጌም አማራም ነበሩ። ይህንን ስራ ግንድ አልተጠቀሙም። በተለይ አሮሞ ከሚባል ሕዝብ ሲሸሹ እንደኖሩ ብዙ ማስረጃዎች አሉ። ለማንኛውም፤ አንድንድ ወሳኝ ነገሮችን እንመልከት።

አምቦ 2ኛ ደረጃ ተማሪ በነበርኩበት ጊዜ የሰማሁኝ ይመስለኛል፤ አንድ ጋዜጠኛ ካነበቡት መጽሐፍት ውስጥ የትኛውን እንደሚያደንቁ ሲጠይቃቸው፤ ቀልባቸውን በጣም የሳበውና ብዙ ጊዜ ደጋግመው ያነበቡት በኒኮሎ ማኪያቪሊ የተባፈውን “The Prince” የተባለውን እንደነበረ ትዝ ይለኛል።

ንጉሱ አብዘኛውን የሕይወት ዘመናቸውን የተመሩት በማኪያቪሊ ምክር ነበር ብዬ እጠረጥራለሁ። በማኪያቪሊ ትምህርት በመመራትም፤ የሥልጣን ተቀናቃኞቻቸውን አንድ በአንድ አስወግደው ከአስራ አራት ዓመታት በኋላ እክሉ በ1930 ጥቁር ማኪያቪሊ ፈላጭ ቆራጭ ንጉስ ሆነው ወጡ።

እንደ ሀብተጊዮርግስ ዓይነቱን እግዚአብሔር በጊዜ ሲገላገልላቸው፤ እንዳ ጎንደሩ ራስ ጉግሳና ባለቤታቸው፤ ንግስት ዘወድቱን ያስወገዱበት የፖለቲካ ጥበብ፤ በጊዜው በርግጥም አስደናቂ ነበር። ይህ የንጉሱ ጥበብ፤ አርባ ዓመታትን ቆጥራ የአድዋን ሽንፈት ለመበቀል የመጣቸውን ጣሊያንን ለመከላከል አልረደም። መንግስታቸውንም፤ ሀገሪቷንም ለክፉ ቀን አላዘጋጁም። አድዋ ላይ ታሪካዊ ድል ያስገኙ ጀግኖችም የሉም። አንድ ለታሪክ የተረፉት ደጀዝማች ባልቻ ሣፎም በንጉሱ ወሰኔ እስር ቤት ነበሩ።

እዚህም ላይ አንድ የታሪክ ትዝብት አስቀምጬ ማለፍ እፈልጋለሁ። ኃይለ ሥላሴ ለሥልጣናቸው ብሎ የገፉአቸው ብዙ የአከባቢ መሪዎች፤ ከትግራይ ደጀዝማች ኃይለሥላሴ ጉግሳ ጀምሮ የጎንደር፣ የጎጃም፣ የሸዋ፣ የጅማ፣ የወለጋ ገዥዎች የጣሊያን ባንዳ ሆኑ።

ከሚታወቁት ውስጥ፤ ለታሪክ ተፈሪ ሌላ፤ ሀገር ሌላ ብለው ሲዋጉ የሞቱት ደጀዝማች ባልቻ ብቻ ነበሩ። በንጉሱ ስህተት ሀገሪቷ ውድ ዋጋ ከፍላለች። ለዚህ ነው ጠቅላይ ሚኒስቴሩን ጨምሮ የብልፅግና ፓርቲ ባለሥልጣናት ጥዋትና ማታ ባንዳ፣ ባንዳ ሲሉ፤ ግብፅ ሱዳንን ይዛ የምር ከመጣች፤ ሰው ያላሰበውን አሳስበው ለኪሳራ እንዳይዳርጉን የሚፈራው።

ያም ሆነ ይህ፤ ኃይለ ሥላሴ ለጦርነት ያላዘጋጁትን ሀገር በክፉ ቀን ጥለው ሸሹ። ሐረርጌ ላይም የጁቡቲን ባቡር ሲሳፈሩ ከጦር ሜዳ መሸሻቸውን ለመሸፈን፤ የት ይሄደሉ ብሎ ለጠያቂቸው የፈንሳይ ጋዜጠኛ፡ Je ne Suis Pas Soldat (ወታደር አይደለሁም) ብለው

ያለፉት። ለሳቸውም ፍሕታዊ ለመሆን፤ የአውሮፓ ዲፕሎማቶች ቢከዱአቸውም በዓለም መንግስታት ማህባር ላይ የሚያስመካ ሥራ ስርተዋል።

ሆኖም ከጦር ሜዳ የመሸሻቸው ጉዳይ እስከ መንግስታቸው ፍፃሜ ድረስ እንደ ጥቁር ነጥብ ስትከታላቸው ኖራለች። የአርበኞችም ሆነ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ ዋናው የተቃውሞ መፈክርም ይህች የሸሸት ጉዳይ ነበረች። ከጣሊያን ወረራ በኋላም ንጉስ ኃይለ ሥላሴ በሁለት መሠረታዊ ነገሮች ምክንያት፤ ጋዜጣቸውን አዲስ ዘመን ብለው እንደሰየሙ፡- በእርግጥም አዲስ ዘመን፤ ለአዲስቷ ኢትዮጵያ ይፈጠራሉ ብሎ የጠበቁ ብዙ መሆናቸውን ብሎ መገመት አስቸጋሪ አይመስለኝም።

ለአምስት ዓመታት በእንግሊዝ ሀገር በስደት ሲኖሩ፤ ስለራሳቸው ስህተትም ሆነ የሰለጠነው ዓለም ንጉሶች፤ እንዴት ሕዝቦቻቸውን እንደሚመሩና በዛም ምክንያት በሕዝቦቻቸው ዘንድ ተከብረው እንዴት እንደሚኖሩ ተምረዋል ብሎ መጠበቅ ይቻል ነበር። ከሁሉም በላይ በጣሊያን ወረራ ምክንያት እሳቸውንም ሆነ አገራቸውን ከገጠመው ውርደትና ኪሳራ ይማራሉ ተብሎ ይጠበቅም ነበር።

ከሁሉም አልተማሩም። በባሰ ሁኔታነና ፍጥነት ወደ ድሮአቸው ተመለሱ። ለአቢነት፤ አስተዳደራቸውን የተቃወሙ የራያ ገበሬዎችን (ቀዳማይ ወያኔ የሚባለው ነው) ከየመን በመጡ የእንግሊዝ አይሮፕላኖች አስደበደቡ። የሪፑቢሊካን አስተሳሰብ ነበራቸው የሚባሉትን አርበኛ ደጃዘማች ታክለን አሰሩ። እኚህ ሰው ከተደጋጋሚ እስር በኋላ በመጨረሻም ሊይዙአቸው ከተላኩ የንጉሱ ወታደሮች ጋር ሲዋጉ ሞቱ። ሌላው ስማጥር አርበኛ የነበሩ በላይ ዘለቀንም ያለርህራሄ ሰቀሉ።

የአምባሳደር ብርሃኑ ድንቁ ግልፅ ደብዳቤ እንኳን (አምባሳደር ብርሃኑ፤ በአሜሪካ አምባሳደር የነበሩና ንጉሱ የገፉበት መንገድ፤ ወሎ አድሮ ንጉሱንም ሆነ ሀገራትን ለወርደት እንደሚያበቃ የመጀመሪያ የማስጠንቃቂያ ደወል በአደባባይ የሰጡ በላስልጠን ነበሩ)፤ አሰራራቸውን አላስለወጠቸውም።

በፖለቲካ ሥርአታቸው ላይ በተከታታይ ቦንቦች ፈነዱ። የመጀመሪያው ትልቁ ቦንብ በራሳቸው ቤተመንግስት ውስጥ የፈነዳው የነመንግስቱ ንዋይ፤ ያውም የእሳቸውን ክብርና ሞገስ ለመጠበቅ ከፈጠሩት የክብር ዘበኛ ጦር ነበር።

ንጉሱ ከክስተቱ ከመማር ይልቅ ጀኔራል መንግስቱ ናዋይን በሞት ቀጡ፤ የታናሽ ወንድማቸውን ሬሳ፤ እኔን ያየህ ተቀጣ በሚመስል መንገድ በስቅላት ቀጡ። የበሉበትን ሰባሪዎች ናቸው ብለውም በአዝማሪ አዘለፏቸው። ማን እንደመከራቸው ባይታወቅም ትልቁን የመንግስታቸውን የዲፕሎማሲ ውጤትን ያበላሸውና ለትልቅ ኪሳራ ያበቃንን የኤርትራን ፌዴሬሽንን አፈረሱ። ውጤቱም ሁላችንም እንደምናውቀው፤ የኤርትራ ነፃ አውጪ ግንባር መፈጠር ሆነ። ትንሽ ቆይቶ ደግሞ አሮሞዎች የሜጫና ቱላማ ልማት ማህበር በመፍጠራቸው፤ ጠገቡ ተብሎ መሪዎቹ እነ መቶ አለቃ ማሞ መዘምር ተሰቀሉ፡- ኃይለማርያም ገመዳ እስር ቤት ውስጥ በተፈፀመበት ድብዳባ ሞተ።

ጀኔራል ታደሰ ብሩ ሞት ተፈርዶባቸው በአማላጅ ወደ ሐረርጌ በግዞት ተላኩ። እኔ እስከ ማውቀው ድረስ ሁሉም በኢትዮጵያ አንድነት ላይ ጥያቄ አልነበራቸውም። ውጤቱ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ)ን መፍጠር ሆነ። በነገራችን ላይ በነኤሌሞ ቅልጡ በአነግ ስም የመጀመሪያዋ ጥይት የተተኮሰችው ጀኔራል ታደሰ ብሩ የታሰሩበት ሥፍራ ሐራርጌ ወስጥ ነበር።

በዚህ ጊዜ ሰፋፊ ማህበራዊ ፍትህን የሚጠይቁ ተከታታይ ጥያቄችም መቅረብ ጀመሩ። እስከ በ1965 የንጉሱ ፍወደለዊ ሥርአት የተመሠረተበት ላይ በመሬት ላራሹ ሰልፍ ድንገተኛ የፖለቲካ ቦንብ ፈነዳ። ከአራት ዓመት በኋላ ደግሞ እስከዛሬ ኢትዮጵያን እያመሰ ያለው፤ በነዋለልኝ መኮንን የብሔረሰቦች ጥያቄ ታወጀ። ይህችኛውን ንጉሱና ሥርአቱ በቀላሉ የተመለከቱዋት አይመስልም። ንጉሱ የቀ.ኃ.ሥ ዩኒቨርሲቲ፤ የአሁኑ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ማህበር ፕሬዝዳንት የነበረውን፤ ጥላሁን ግዛውንን በማሰገደል “ልጆቹ ” ከሚሏቸው ተማሪዎች ጋር ደም መቃባት ወስጥ ገቡ። በዚህም የታሪክ ጎማው ወደፊት እንዳይሸከረከር ጣሩ።

አሰዘኝ ጉዳይ መካሪዎቻቸውም ሆኑ እሳቸው አስተዳደራቸው ለሃኛው ክፍለ ዘመን የማይመጥን መሆኑን፤ በጣም እወዳታለሁ የሚሉዋትም ኢትዮጵያ በታሪክ ፍራሽ ላይ ተኝታ የምትሸሞነሞን ሀገር መሆንዋን አልተረዱም። የኤርትራ ግንባሮች ጥይትም ከረጅም ዘመን እንቅልፋቸው አላነቁአቸውም።

የባሌና የጎጃም ሕዝብ አመዕም አልቃሳቀሰቸውም። ለዓመታት የቆየው የተማሪዎች ንቅናቄ ጨሀትም አላነቃቸውም። ከኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ በቀጥታ የወጡ የመኪሶንና የኢህአፓ የሶሻሊስት አብዮት ደወልም አላነቃቸውም። በመጨረሻም በመቶ ሺዎች የሚቆጠረው የወሎ ሕዝብ እልቂት እንኳን ከእንቅልፋቸው አላባነናቸውም።

በነገራችን ላይ፤ ብልጡ ደርግ በጠዋቱ ሲያወርዳቸው ፣ ማታ ያሳየው የወሎ ሕዝብ እልቂት፤ በአንድ በኩል የንጉሱ ውሻ በጮማ ሥጋ ሲጫወት፤ በሌላ በኩል ደግሞ በረሃብ በተረፈረፈ ሕዝብ ውስጥ ሕፃን ልጅ የሞታች እናቷን ጡት ሲትጠባ የሚያሳየውን የጆናታን ድንብልብይ ፊልም ነበር። ያንን ፊልም ደርግ በቅድሚያ ንጉሱና የኢትዮጵያ ሕዝብን እንዲያዩ ስለጋበዘ ቴሌቪዥን ያልነበረን የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች በስድስት ኪሎና አራት ኪሎ አከባቢዎች ያሉትን ቡና ቤቶችን አባብን ስንመለከት ነበር።

የንጉሱ ደጋፊዎች እንከዋ፤ ጃኖሆይ እንዲህ ጨካኝ ነበሩ እንዴ? የሚሉትን ይዘን ወደ ደርግማችን እንደገባን ትዝ ይለኛል። ምናልባት ከእንቅልፋቸው የነቁት በማግስቱ የደርግ አባላቱ በኩምቢ ቮልስዋገን ከቤተመንግስታቸው ወደ አራተኛ ክፍለ ጦር ሲወስዷቸው በሰሩባቸው ድራማ ይመስለኛል። ብልጣብልጦቹ ደርጎች የተጠቀሙት ቮልስ መጀመሪያ መስኮቷ ዝግ ነበር ይባላል ።

ንጉሱ ከውጭ ብዙ ሰው ሲጮህ ተመልክተው “እናንተ ልጆች” የምወደን ሕዝባችን ንጉሴን የት እየወሰዳችሁ ነው እያለ ነው ሲሉ፤ ብልጦቹ ደርጎችም መስኮቱን ከፍተው የሕዝቡን ድምፅ ሲያሰማቸው ጩኼቱ “ተፈሪ ሌባ፤ ተፈሪ ሌባ” የሚለውን ስምተው “አይ ኢትዮጵያ ይኼን ያክል በድዩሻለሁ እንዴ?” አሉ ይባላል።

በዚህ ሽኝታቸው ድሮ ቤተክርስቲያን ሲሄዱ ዳቦ የሚጥሉላት ለማኝ ዳቦዋን ሲትጠብቅ ንጉሱ ወረዳ፤ ንጉሱ ወረዳ ሲባል ስምታ፤ ለዚህ ያበቃኸኝ አንተ ነህ ብላ በቮልሲ አቅጣጫ የወረወረችው ዳቦ ብቻ ነበር ይባላል። የንጉሱ ሬሳም ከ17 ዓመታት በኋላ ከመንግስቱ ኃይለማርያም ሽንት ቤት ሥር ተቆፍሮ እንደተገኘ ይታወቃል።

እዚህ ላይ ልብ አድርገን ማለፍ ያለብን የፖለቲካ ቁም ነገር ለ60 ዓመታት ገደማ (የአምስት ዓመቱ የጣሊያን ወረራ እንዳለ ሆኖ) በፈላጭ ቆራጭነት ኢትዮጵያን ሲገዙ የሀገረ መንግስታቸው ግንባታ ፕሮጀክት በአጉል ምክርም ይሁን በራሳቸው ገታራ አቋም ከሽፎ ሽኝታቸው በለማጅ ዳቦ፤ ቀብራቸው ደግሞ በአሳደጉአቸው ወታደሮች ሽንት ቤት ሥር መሆኑ ነው።

3. አብዮቱ እና የደርግ የሀገረ-መንግስት ግንባታ ሙከራ፡-

አዲስቷን ኢትዮጵያን ለመፍጠር ሕዝባዊ አብዮቱ ልዩ ዕድል ፈጥሮ ነበር። አብዮቱ ከተለያዩ የኢትዮጵያ ማህበረሰቦች የመጡ የአዲሱ ትውልድ ምሁራን ድጋፍና ተሳትፎ ነበረው። እንደ አብዮቱ መሪ ወደፊት የመጣውን መንግስቱ ኃይለማርያምም ቪቫ መንግስቱ፤ ቪቫ መንግስቱ ብለን ተቀብለን ነበር።

የኢትዮጵያ አብዮትን አብዮት ያደረገው የጭሰኝነት ሥርአትን ያስወገደውና የደርግ እርምጃ (ውለታው የኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ ቢሆንም) እስከሃራ በኢትዮጵያ የሕዝቦች የትግል ታሪክ ውስጥ ልዩ ሥፍራ አለው ብዬ ባምንም ነገሮችን በቶሎ የሚያዩ ወጣቶች “ተፈሪ ማረኝ፤ የደርጉ ነገር አላማረኝ ” ማለት የጀመሩት ብዙውም ሳይቆዩ ነበር።

በአጭሩ ለማስቀመጥ የደርግ ሥልጣን ፍቅር፤ የመኪሶንና የኢህአፓ አሳዛኝ ክፍፍል፤ የኤርትራ ግንባሮችና የሕወሓት የተናጠል የፖለቲካ ፕሮጀክቶች በአብዮቱ መፈንዳት የተፈጠረውን ልዩ ታሪካዊ ዕድል አምክኖታል።

ደርግ መሃይምነትና የሥልጣን ፍቅር ስለተደባለቀበት፤ የሶሻሊስት አብዮቱን እንደሰው ማሰርና መግደል ወሰደው። በዚህ ሶቭዬት ህብረት ድረስ ሄዶ የሌኒን ሐውልት አይተው የመጡት በለሥልጣኖቹ ስለሶሻሊዝም የተማርነው ከበሰበሰ ከቡርኻ ቤተ መጻሕፍት ሳይሆን፤ ከምንጩ ከሌኒን ሀገር ነው እያሉ ተዘባበቱ። ካደራዎቻቸው ድንቅ የሶሻሊስት ዕውቀታቸውን ከፍተኛነት ለማሰየት በሚመስል መንገድ የእስታሊን ቀይ በትር ሥራ ላይ ይዋል አሉ። ደርግ የሱማሌ ወረራን፤ የኤርትራ ግንባሮችና የህወሓት እንቅስቃሴዎች በኢትዮጵያ አንድነት እንዲነገድ ልዩ ሁኔታ ስለፈጠሩለት “ አብዮታዊት እናት ሀገር ወይም ሞት ” አለ።

ከኤርትራ ግንባር እስከ ኢህአፓ እና መኪሶን (ኢ.ጭአት/አነግን ጨምሮ ሌሎች ድርጅቶች እዚህ መሃል ናቸው) የኢትዮጵያ ሕዝቦች የአንድነትና የአብዮት ጠላቶች ሆነው ልዩ ልዩ ስምች ተለጣፈባቸው። በአጭሩ የኢህአፓና መኪሶን መከፋፈልም ደርግን ብቻኛ የሀገር አንድነትና የአብዮት ተወካይ አደረገው።

ሌሎች ዝርዝሮችን ትቼ ለኢትዮጵያ አንድነትና አብዮት ግንባታ ወሳኝ የሆኑ ዕርምጃዎችን ላንሳ።

የደርግ የመጀመሪያው ሊቀ መንበር፣ አማን አንዶም የሚባሉ ኤርትራዊ ጅኔራል ነበሩ። የደርግ ሊቀ መንበር ተብሎ ከደርግ ውጭ የተመረጡትም ለኢትዮጵያ አንድነት ብሎ እስከ ሞቃዲሾ ድረስ ሄዶ ካልተዋጋሁ ብሎ ንጉሱን ያስቸገሩ መኮንን ስለነበሩ ነው።

ዐ በወታደሮቹ ዘንድም ተወዳጅ ስለነበረ በራሳቸው በደርግ አባሎቹ ጥያቄ መጀመሪያ መከላከያ ሚኒስቴር፣ ከዚያም ከደርግ ውጭ የደርግ ሊቀ መንበር የሆነው የተመረጡትና በአደባባይ እስከሚታወቀውም በኢትዮጵያ አንድነት ላይም (መቼም በኢትዮጵያ አንድነት ላይ ልዩ ፍቅር አለን የሚሉ ብዙ ቢኖሩም፣ ፍቅራቸውን የሚለካልን መሳሪያ በሜዲካል ሳይንስ እስካሁን አልተፈጠረልንም) ምንም ዓይነት ጥያቄ ያልነበራቸውና የኤርትራን ችግር በሰላም ለመፍታት አስመራ ድረስ ሄዶ ሕዝቡን ያወያዩ ነበሩ። ለኢትዮጵያ ልዩ ፍቅር አለኝ የሚሉ እነሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም ግን ጠረጠሩዋቸው፤ በታንክ እቤታቸው ውስጥ ገደሉት። በእኔ ግምት ውጤቱ የኤርትራና የኢትዮጵያን አንድነት መግደል ነበር። በዚህም ኤርትራ የደም ምድር ሆነች። ዛሬ እንዲህ ልንሆን የፈሰሰው የሰው ደም ዋጋም ሆነ ለጠፋው ሀብትና ንብረት ሂሳብ ለፈረደበት ታሪክ መተው ይመረጣል።

የብሔራዊ አንድነት መንግስትን ሊታመጡብኝ ብሎ መንግስቱ ኃይለማርያም ሁለተኛውን የደርግ ሊቀ መንበር የነበሩትን ጅኔራል ተፈሪ በንቲን ከደጋፊዎቻቸው የደርግ አባላት ጋር ረሸናቸው።

ኮሎኔል አጥናፉ አባተንም ቅይጥ ኤኮኖሚ ሊታመጣብን ነው ብሎ መንግስቱ ኃይለማርያም በፀረ-አብዮታዊነት ረሸነው። በነገራችን ላይ የመጨረሻ ጭንቅ ሲመጣ መንግስቱ ኃይለማርያም የአጥናፉን ቅይጥ ኤኮኖሚ ላይ ለመንጠላጠል ሞክሮ ነበር።

በዛሬው የአሮሞ ፖለቲካ ውስጥ ልዩ ሥፍራ ያላቸው ጅኔራል ታደሰ ብሩ ለሁለተኛ ጊዜ ሞት ተፈርዶባቸው ተረሸኑ። እኔ መከታተል እስከቻልኩ ድረስ ታደሰ ብሩ በኢትዮጵያ አንድነት ላይ ፍጹም ጥያቄ ያልነበራቸው፤ ለኢትዮጵያ ብሎ ከሰላሌ ጫካ እስካ ሞቃዲሾ ድረስ ተወስደው የታሰሩ እንግሊዞች ኢትዮጵያ ነፃ እናወጣለን ብለው ሲመጡ ከነሱ ጋር እየተወጉ የመጡ አርበኛ ነበሩ። ከተራ ወታደርነት እስከ ጅኔራል ማዕረግ ድረስ ሀገራቸውን ያገለገሉም ነበሩ። እግር ጥሏቸው አብዮቱ ውስጥ የገቡት መንግስቱ ኃይለማርያም ያላርህራሄ ገደሏቸው።፤

በነገራችን ላይ ከጅኔራል ታደሰ ብሩ ጋር በፀረ አንድነት ክስ የተገደለ፤ ብዙ ሰው የማያስታውሰው፤ መለስ ተክሌ የሚባል በቀ.ኃ.ሥ ዩኒቨርሲቲ ከተማሪ መሪዎች አንዱ የሆነ የትግራይ ተወላጅ ነበር (በግዜው ከነበረው አቋም ተነስቼ፤ ይህ ሰው ቢቆይ ኖሮ የትኛው

ድርጅት ውስጥ ሊገባ እንደሚችል ዶክተር አረጋዊን ደግሜ መጠየቁን አስታውሳለሁ። ይህ ሰው፤ ሌላ ተከታይ ቢያጣ ለሩብ ምዕተ ዓመት አከባቢ የምኒልክ ቤተመንግስትን ተቆጣጥሮ በፈላጭ ቆራጭነት ሀገሪቷን የገዛው ለገሠ ዜናዊ ስሙን አንስቶ ትግራይ በረሃ ገብቷል። ይህም ደርግ በኢትዮጵያ አንድነት ስም ያመጣብን የታሪክ ዕዳ ነው።

በኢትዮጵያ አንድነት ላይ ምንም ዓይነት ጥያቄ እንዳልነበራቸው በተሻለ የማውቃቸውን የመኪሶን መሪዎችን ላንሳ። ለሥልጣን ተብሎ በደርግና ብዙ የፖለቲካ ተቀናቃኞቹ ዘንድ እንደ አሮሞ ድርጅት፤ በአሮሞ ደግሞ እንደነፍጠኛ ድርጅት የሚታየው መኪሶን በዘመኑ በየትኛውም ሚዛን የተሻለ ትምህርት የነበራቸው መሪዎች ነበሩት በስብጥራቸውም ኤርትራዊ የዘር ግንድ አላቸው ከሚባሉት ጎሩይ ተድላ እና አበራ የማይነብ እስከ ሲዳማው እሼቱ አራርሶ የነበሩበት ነው። ሹኩሪ የሚባል አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ አብረን የነበርነው ልጅ በስተቀር ሰፊ ተሳትፎ እንደሌለባቸው የማይቀደው የሱማሌ ምሁራንን ብቻ ነበር ።

የመጀመሪያው የመኪሶን ሊቀ መንበር የሰሜን ሸዋ አማራ ከሚባለው የተወለዱ፤ ዶ/ር ወርቁ ፈረደ፤ ሁለተኛው ኃይሌ ፊዳ፤ ሦስተኛው የወሎ አማራ ከሚባለው የመጡ፤ ዶ/ር ከበደ መንገሻ ነበሩ። ሕብረ ብሔር ነን፤ ለሀገራችን መንግስት ግንባታው የተሻለ ግንዛቤም እውቀትም አለን ለሚሉ የመኪሶን ምሁራንም ደርጎች ርህራሄ አላደረጉም።

በተለይ የመጀመሪያው የአሮሞ የምሁር ትውልድ የሚባሉት ኃይሌ ፊዳን ጨምሮ አብዱላህ ዩሱፍ፤ ዶ/ር ከድር መሀመድ፤ ዶ/ር ተረፈ ወልደዓዲቅ፤ ዶ/ር መኮንን ጆቴ የመሳሰሉት ሕብረ ብሔር በሚባለው መኪሶን ውስጥ አልቀዋል።

በኔ እምነት፡ ብዙዎች ሊቀየሙኝ ቢችሉም፤ እንደስማቸው በኢትዮጵያ ምድር ሕብረ ብሔር የነበሩ ድርጅቶች መኪሶንና ኢህአፓ ብቻ ነበሩ። አላስፈላጊ ክርክር ወስጥ ሳልገባ፤ እኔ እስከ ማምነው ድረስ ኢህአፓ የወታደሮች ፓርቲ ነበር። የኢህአዴግን ምንነት ለብልፅግና አበላት እተዋለሁ።

የብልፅግናን ምንነት ደግሞ የታሪክ ፈተናውን ሲያልፍ ብንነጋገርበት የተሻለ ይመስለኛል። ደርግ ሕብረ ብሔር ድርጅቶችን በቀላሉ አንድ በአንድ ቀርጥፎ በላቸው። ኢህአፓን ቁርስ አደረገ፤ መኪሶንን ምሳ አደረገ። ብሔር ሆኖ ለመውጣት ገና ዳዴ የሚሉትን ወዘሊግንና ማሌሪድን እራት አደረጋቸው። ከደርግ ዳላ የተረፉት በደርግ አስተዋጽኦ ጭምር በተሻለ ሁኔታ ኃይል ሆነው የወጡት የብሔር ንቅናቄዎች ናቸው።

ኢጭአት ወደ አነግ ተጠቃልሎ ገብቶ ዛሬ የምናውቀው አነግን ፈጠረ። የሱማሌ ድርጅቶች ኦብነግ ዓይነትን ፈጠሩ። የሲዳማ አርነት ንቅናቄ ቢያንስ ዋናው ክንፍ ዛሬ ሲከን የሚለው ሆነ። ፡ አፋሮችም የአፋር ግራ ክንፍ አርዱፍ እያሉ በሕይወት ያሉ ድርጅቶች አሏቸው። በጣም የተሳካላቸው የብሔር ንቅናቄዎች በኢትዮጵያና ኤርትራ ላይ ደርግን ለሁለት ቀብረው መንግስታት ሆኑ።

የደረግ ዘመንን ስናጠቃልል መረሳት የሌለባቸው ሦስት ዋና ዋና ጉዳዮች፤ ለሥልጣን ብሎ ደረግ ባካሄዳቸው ጦርነቶች፡-

የሀገራችን መንግስት ግንባታውን የበለጠ አወሳሰቦ መሄዱን፤

ሻለቃ ዳዊት ወልደጊዮርግስ በፃፉት መጽሐፍ በትክክል እንዳስቀመጡት ደርግ ትቶት የሄደው በደም እምባ የታጠባች ሀገር መሆንዋን፤ በሀገር አንድነት ስም ባካሄደው ትርጉም የለሽ ጦርነት የባከነው የሀገር ሀብት ብቻ ሳይሆን በዓለም ትልቋ ወደብ አልባ አገር ኢትዮጵያን ትቶ መሄዱን ነው።

ደርግ ለ17 ዓመታት የተጨዋተው የአጥፍቶ መጥፋት ፖለቲካን፤ እንደ ኑዛዜም፤ እንደቁጭትም የደርግ ከፍተኛ ባለሥልጣን የነበሩት ኮሎኔል ፍስሃ ደስታ (ኮ/ል መንግስቱ ኃይለማርያም ሆነ ሻምበል ፍቅረ ሥላሴ ወግደረስ እዳፋቸውን ከታጠቡበት በጣም ይሻላል) በፃፉት መጽሐፍ ልዝጋ።

የኢህአፓ ወጣቶችን የትግል ስሜት፤ የመኪሶን መሪዎች ዕውቀትና የእኛን የወታደሮቹን የአገር ወዳድነት ብንጠቀምበት ኖሮ ሀገራችን እንዲህ አትሆንም ማለታቸውን እስር ቤት ሆኜ ማንበቤ ትዝ ይለኛል። ምክራቸው ለጠቅላይ ሚኒስትር አቢይም የሚሆን ይመስለኛል። በነገራችን ላይ፤ በታሪክ አጋጣሚ ወደ አስር ወሮች ገደማ በኢህአዴግ እስር ቤት የተኛሁበት አልጋ ኮ/ል ፍስሃ ደስታ ይተኙበት እንደነበረ ሰምቻለሁ።

4. የኢህአዴግ ዘመን የሀገራችን መንግስት ግንባታ፡-

ለአራተኛ ጊዜ የሀገራችን ፖለቲካን ማሰልጠንና የተሻለ የሀገራችን መንግስት ግንባታ ዕድል ያመለጠን የኢህአዴግ ዘመን ነው (ይህ የመለስ እና የኃይለማርያም ዘመንን ይጨምራል)። ኢህአዴግ ዘመን፤ ሌላው ቢቀር የብሔረሰቦች ጥያቄን ለሁሉም ሕዝቦች ተቀባይነት ባለው መንገድ ይመልሰል ብሎ (እኔን ጨምሮ) የጠበቁ ብዙ ናቸው። ይህም ለሀገራችን መንግስት ግንባታ የተሻለ ዕድል ይፈጠራል ተብሎም ተገምቶ ነበር።

ገና የሽግግር መንግስቱ ሲመሠረት የኢህአዴግ ባለሥልጣናት እንደግል ሠርጋቸው የፈለጉትን ጠርተው፤ ያልፈለጉትን በመተው የሰሩት የፖለቲካ ተያይዞ ጭካ ሆነው ስደግፋቸው ከነበሩት የኢህአዴግ መሪዎች ተለየሁ።እኔም ብቻ ሳይሆን ብዙ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ መምህራን ጓደኞቼ በዚህ ጊዜ የተለዩዋቸው ይመስለኛል።

ኢህአዴግ መጀመሪያ በጦርኛነት፤ ቀጥሎ ደግሞ በዘመኑ ቋንቋ የሽብርተኝነት ታርጋ እየለጠፈ ለ27 ዓመታት ሕዝብና ሀገርን አመሰ። ዝርዝር ነገሮች ውስጥ ሳልገባ፤ በአሮሚያ እና በሱማሌ ክልሎች፤ በሲዳማ፤ በሀዲያ፤ በወላይታ፤ በጋምቤላ፤ በአፋር፤ ቁጥራቸውን የኢህአዴግ ባለሥልጣናት እንኳ የማያውቁት ሕይወት ጠፋ።

የአፍሪካ መዲና የምትባለው አዲስ አበባ/ሬንሬኔም ሆነች የኢህአፓን ጠበል በቀመሱ ብአዴኖች የሚመራው የአማራ ክልልም ውሎ አድሮ ከኢህአዴግ ዱላ አልተረፉም። በአብዮታዊ ዲሞክራሲ ርዕዮተ ዓለም (ነገርየው መሬት ላይ ሲፈተሽ፤ የአብዮታዊነትም የዲሞክራሲያዊነትም ባህርይ አልነበረውም) የተተበተበው የሞግዚት አስተዳደር ዕውነተኛ የፌዴራል ሥርዓት ሊሆን አልቻለም።

የሕዝቦችን እራስን በራስ ማስተዳደር ጋር ምንም ግንኙነት ያልነበረው፤ ጆርጅ አርቆል፤ የእንስሳት እርሻ በሚለው መጽሐፉ ላይ፤ ሁሉም እንስሶች እኩል ናቸው፤ አንዳንድ እንስሶች የበለጠ እኩል ናቸው “All animals are equal, some are more equal than others” ከሚለው ያለፈ የፖለቲካ ፋይዳ አልነበረውም።

ዲሞክራሲያዊ ምርጫ ተብዬዎቹም ከ97ቱ በስተቀር ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት መፍጠር ይቅርና ቅርጫ እንኳ ልሆኑ አልቻሉም። ወጤቱም ዲሞክራሲያዊ የሀገራችን ግንባታ ዕድል መጨናገፍ ብቻም ሳይሆን ለ27 ዓመታት ውድ የሕይወት ዋጋ ጭምር ሲያስከፍለን ኖሯል። በዚህም ምክንያት የታሪክ ጣጣችንን አስተካክለን በእኩልነት ላይ የተመሠረተ ዲሞክራሲያዊ ፌዴራሊዝም የመፍጠር ተስፋችን ሕልም ሆኖ ቀርቷል።

5. በማምለጥ ላይ ያለ አዲስ የሀገራችን ግንባታ መከራ፡-

አሁን እየገጠመን ያለውን የታሪክ ፈተናን ለመለፍ፤ ጨክነን በቁርጠኝነት ብሔራዊ መግባባት ውስጥ መግባት ወይም ኢትዮጵያን እንደ ሀገራችን ግንባታ የምታበቃበት የሚጨምር ቀውስ ውስጥ መግባት ይመስለኛል። እዚህ ላይ የሌሎች ሀገሮችን ፖለቲካ በድህረ ቅኝ ግዛት ዘመን ብቻ እንኳን በመቀኛት ብጀምር፤ ችግሮቻቸውን ለመፍታት በቁርጠኝነት የሰሩት ተሳክተኞቻቸዋል። ያንን ያልቻሉት ወይ ፈርሰዋል ወይም አሁንም በቀውስ ውስጥ እየደከሩ ነው። ቅኝታችንን በላቲን አሜሪካ ብንጀምር፤ ቃዉስ ገጥሙቸው አነ አርጀንቲና፤ ችሌ፤ ፔሩ፤ ኒካራጉዋ፤ ኮሎምቢያ የመሳሰሉ ሀገሮች፤ በተለያዩ ደረጃ ፖለቲካቸውን ያስተካከሉ ሀገሮች ናቸው።

ከ60 ዓመታት በላይ ለልዕሊ ኃያሊ አሜሪካ ሳትበገር በአሜሪካ አፍንጫ ሥር የኖረችው አስደናቂ ሶሻሊስት ኩባና በአሜሪካ ጣልቃ ገብነት ምክንያት አሁን በሁለት ፕሬዝዳንቶች የምትገዛ ሶሻሊስት ቪኔዙዌላም በዚህ ክፍለ ዓለም ይገኛሉ።

በአውሮፓ ፖርቹጋል፤ ስፓኝ፤ ግሪክ፤ ፖለቲካቸውን ማስተካከል ችለዋል። ዩጎዚላቪያ ውድ ዋጋ ቢትከፍልም ከመፍረስ አልደነችም። ሶቭዬት ህበረትና (ግማሽ አውሮፓ ነች) ቼኮዚላቫኪያ በሰላማዊ መንገድ ፈርሷል። በኤሽያ፤ ኔፓል የፖለቲካ ችግረዋን በብሔራዊ መግባባት ስትፈታ፤ ፓክስታን፤ ቪየትናም፤ ካምቦዲያና ላኦስ ደግሞ ችግሮቻቸውን በጦርነት ፈተዋል። አፍጋንስታን፤ ኢራቅ፤ ሶሪያና የመን አሁንም እየቀወሱ ነው።

ወደ አፍሪካችን ስንመጣ፡ ደቡብ አፍሪካና ጋና ከመሳሰሉት በስተቀር አብዛኛዎቹ በይስሙላ ምርጫ ላይ የተመሠረቱ አምባገነን መንግስታት ሲሆኑ፤ የአፍሪካ ሕብረትም የዲክታተር ማህበር (trade union of dictators) ከመሆን አላለፈም (በኢህአዴግ ጊዜ የተከሰሰኩበት አንዱ ወንጀሌ የአፍሪካ መሪዎችን ተሰደብክ የሚል ነበር)።

ሱማሊያና ሲ.ቢ.ያ፤ ፈረንጆች የወደቁ መንግስታት (failed states) የሚሉት ሲሆኑ፤ ሩዋንዳ ጊዜውን ጠብቆ የሚፈነዳ ሌላ ቦንብ የምትጠብቅ ይመስለኛል። በዚህ የአፍሪካ ፖለቲካ ምስቅልቅል ጉዞ ውስጥ አንዱ የሚገርመኝ ላለፉት 60 ዓመታት ፖለቲካቸውን ማስተካከል አቅቷቸው በቀውስ ሲናጡ የኖሩ ሁለት ሀገሮች፤ በተፈጥሮ ፀጋ እጅግ ሀብታሚ የኮንጎ ዲሞክራቲክ ሪፑብሊክና የሦስት ሺህ ዓመታት ዕድሜ አለኝ የምትለዋ ድሃዋ ኢትዮጵያ መሆናቸው ነው።

ከንጉሱ ዘመን ጀምሮ ይህንኑ የሀገራችንን የፖለቲካ እንቅስቃሴዎችን የተከታተለ፤ ያጠና፤ ያስተማረና ብዙ ጽሑፎችን የፃፈበት ጆን ማርካክስ የሚባል ፈረንጅ፤ የታሪክና ፖለቲካ ሳይንስ ፕሮፌሰር “Ethiopia: The Last Two Frontiers” (የኢትዮጵያ የመጨረሻዎቹ ሁለት ድንበሮች) ብሎ ዕፎክል። ምሳ ጋብዞኝ መፅሐፉን ለዶ/ር አቢይ ስጥልኝ ብሎኝ፤ ዶ/ር አቢይ ያንብበው አያንብበው ባላውቅም፤ እሳቸውን ማግኘት ለሚችል ለኦፊሻል ባለሥልጣን ልኬላቸዋለሁ እንደነበርም አስታውሰለሁ።

መፅሐፉ በአጭሩ የኢትዮጵያ መሪዎች የሀገራችንን ግንባታ፤ የንጉሶቹ ሞዴል (the Imperial model) የደርግ የሶሻሊስት ሞዴልና የኢህአዴግ ፌዴራሊስት ሞዴል በሙሉ ከሽፈዋል ይላል። የክሸፍብትም ዋናው ምክንያት፤ የባለጊዜ ገዢዎችን ሥልጣን ለማሳካት የተገፋበት መንገድ የኢትዮጵያ ሕዝቦችን እኩልነት ያላገናፀፈና የልማት ጥማታቸውንም ያላረካ በመሆኑ ነው ይላል።

ይህ የፈረንጅ ምሁር እንዳለው፤ ፖለቲካችንን ማሰልጠን ባለመቻላችን ሚሊዮኖች ሕይወታቸውን አጥተዋል፤ ሚሊዮኖች ከቁዬያቸው ተፈናቅለዋል፤ ሚሊዮኖችም ተሰደዋል።

እኔም ከላይ ባነሳሁት ከዚህ ምሁር ዕይታ ተነስቼ ሀገራችን ስለገባችበት የፖለቲካ ቅርቃርና በብሔራዊ መግባባት አንፃር ከቅርቃሩ ለማውጣት በሌሊን ቋንቋ ምን መደረግ አለበት (What is to Be Done?) የሚለውን መሠረታዊ ጥያቄ የሀገራችን ፖለቲካ እስከገባኝ ድረስ ልመልስ።

1. መሠረታዊ ችግራችን በታሪክ አጋጣሚ ሥልጣን ላይ የወጡ መሪዎቻችን ሀገርን የመምራት ሕልማቸው፤ ሥልጣንን ጨምዲዶ ከመቆየት ሕልማቸው ጋር ሁሌ ስለሚጋጭባቸው ነው። ለሕዝብ አለን ከሚሉት ፍቅር የሥልጣን ፍቅራቸው ስለሚበልጥባቸው ነው።

o ለዚህ ነው ንጉስ ኃይለ ሥላሴ የምወደንና (ሕዝቡ ምን ያክል እንደሚወደቸው እንዴት እንዳወቁ ባናውቅም) የምንወደው ሕዝባችን ሲሉ ኖረው ለ60 ዓመታት ገደማ የገዢትን ኢትዮጵያ ለ20ኛው ክፍለ ዘመን ሳያበቁ፤ ከዓለም ሀገሮች ጭራ ደረጃ ትተዋት የሄዱት።

o የሕዝብ ፍቅራቸውንም ደረጃ በረሃብ በመቶ ሺህዎች ያለቀው የወሎ ሕዝብ ይመሰክራል። ይህን የመሳሰሉ የመሪዎቻችን ባዶ የሕዝብና የሀገር ፍቅር፣ የንጉሱ ሕይወቴና የኢትዮጵያ እርምጃ፣ የመንግስቱ ኃይለማርያም አብዮታዊት እናት ሀገር ወይም ሞት የመለስ ዘናዊ በቀን ሦስት ጊዜ የሚመገቡ ዜጎችን እፈጠራለሁ ወ.ዘ.ተ መሸፈን አይችልም።

o ለዚህ አሁን ያሉ መሪዎቻችንም ሆኑ ተስፋኛ መሪዎች ይህንን የታሪክ እውነታ በውል እንዲገነዘቡት እፈልጋለሁ።

2. የኢትዮጵያ የፖለቲካ ፓርቲ መሪዎችና የተቀሩት ሊሂቃን፣ በተለያዩ ደረጃ የሚጋጩ ሕልሞቻቸውን ይዘው መጓዛቸው ነው።

o ከመኪሶንና ኢህአፓ ዘመን እስከዛሬ ያሉ የፖለቲካ ድርጅቶቻችን መሪዎቻቸው ይህንን እውነታ በውል መገንዘብ ይኖርባቸዋል። የሕልሚን ጉዳይ በፈንጆቹ አባባል ከዜሮ ድምር ፖለቲካ (Zero-Sum game Politics) የመውጣቱን ጉዳይና የፖለቲካ ፍላጎቶቻቸውን በገደብ የማድረጉን ነገር በጥብቅ እንዲያስቡበት እመክራለሁ።

o ዋና ጉዳዮችን ሥልጣን ሆኖ ከፊንጫ እስከ መቀሌ ባንዳ፣ ባንዳ እየተባባሉ መካሰሱ ሕዝባችንን ከማደናገር በላይ ብዙ የፖለቲካ ትርፍ የለውም።

o ዛሬ በአሜሪካና በአውሮፓ በሚደረጉ ሰልፎች ላይ በአንድ እጅ እስክንድር ነጋ ይፈታ፣ በሌላ እጅ ጃዋር ሽብርተኛ ነው የሚሉት መፈክር ዓይነቶቹ ለሀገራችን መንግስት ግንባችንም ሆነ ለብሔራዊ መግባባት ሥራችን ብዙ የሚጠቅሙ አይመስሉኝም።

o በኔ በኩል እንዲህ ዓይነቱ ጉዳይ ስላስቸገረኝ ነበር፣ በ2008 በዓፍኩት መፅሐፍ ላይ ለቡዳ ፖለቲካችን መላ እንፈልግ ብቻ ሳይሆን የሚጋጩ ሕልሞች ሊታረቁ ወይስ ኢትዮጵያን ሊያፈርሱ በሚል ግልፅ ጥያቄ የደመደምኩኝ።

o ለኔ መፍትሔው ለአዲስቷ ኢትዮጵያ ፈጠራ የሚሆን አዲስ ማህበራዊ ውል (New Social Contract) ከመፈራረም ውጭ የተሻለ የማጂክ ፎርሙላ ያለን አይመስለኝም።

o ይህንን እውነታ የምንገልጽ ቤተመንግስት ያሉ የብልፅግና ወንድሞቻችንም ሆኑ ከአዲስ አበባ/ፍንፍኔም እስከ አውሮፓና አሜሪካ ጠቅላይ ሚኒስትሩን ግፋ በለው የሚሉ ሁሉ እንዲረዱልኝ አደራ አላለሁ።

o በቅርብ ጊዜ በተፈጠረው ቀውስ በሁሉም በኩል ላለቁትም የተሻለ የሐዘን መግለጫ የሚሆነውና ዕንባቸውን የሚያብሰው የችግሮቻችን ምንጭ አወቀን ዘለቁ መፍትሔ ስንፈልግ ይመስለኛል።

3. እላይ ካነሳሁኝ ሁለት ነጥቦች ጋር ተያይዞ፤ ሺህ ጊዜ ነፃና ፍትሐዊ ምርጫ እየተባለ በሕዝብ ላይ የሚሰራው የፖለቲካ ትያትር መቆም አለበት።

o የንጉሱ ዘመን የምርጫ ትያትሮች፣ የደርግ ዘመን የምርጫ ትያትሮች፣ የኢህአዴግ ዘመን የምርጫ ትያትሮች በግልፅ ቋንቋ ለማስቀመጥ፤ ሲያንሱ በዴሞክራሲ ስም የተቀለዱ ቀልዶች፣ ሲበዙ ደግሞ በኢትዮጵያ ሕዝቦች ላይ የተሰሩና ታሪክ ይቅር የማይላቸው ወንጀሎች ነበሩ። በሰለጠነው ዓለም የሕዝብን ድምፅ ከመስረቅ በላይ ወንጀል የለም።

o እዚህ ላይ ሁለት ነገሮችን አስታውሼ ልለፈው። በኢህአዴግ -1- ዘመን አቶ በረከት፣ ኢህአዴግ ከስድስት ሚሊዮን በላይ አባላት አሉትና በዝረራ ያሸንፋል ብሎ ሲያስቸግረኝ፣ አቶ በረከት፣ ኢህአዴግ ሁለት ምክብቶች አሉት፣ አንደኛው ምርጫ ቦርድ ነው። ሁለተኛው ጠመንጃችሁ ነው።

o ሁለቱን ምርኩዞቻችሁን አስቀምጣችሁ ተቃዋሚዎችን ካሸነፉችሁ፣ እኔ በግሌ እናንተ የሚትሉትን 20 ና 30 ዓመታት ብቻ ሳይሆን፣ ለሃምሳ ዓመታት እንዲትገዙን እፈርምልሀለሁ እንዳልኩት አስታውሰለሁ።

o በኢህአዴግ -2- ጊዜ ደግሞ ዶ/ር አቢይ በጠሩት ድንገተኛ ስብሰባ ላይ ገለልተኛ የሆነው ጠቋሚ ኮሚቴ ስምንት ሰዎች አጣርቶ ስላቀረበ አራት ሰዎች መመረጥ ስላለባቸው በተጠቆሙት ሰዎች ላይ አስተያየት ስጡ አሉን።

o ሌሎች ስብሰባው ላይ የተገኙ የየድርጅት መሪዎች ያሉትን ብሎዋል፤ እኔ ጨዋታው ስላላማረኝ፣ አብዛኛዎቹን ዕጩዎች ብዙዎቻችን አናወቃቸውምና ከየት እንደመጡ እንኳ ለማወቅ የ24 ሰዓት ጊዜ ስጡኝ ብዬ አጥብቄ ጠየኩኝ። ዶ/ር አቢይ አይቻልም አሉ።

o ነገ የምናገረው እንዳይጠፋኝና ለታሪክም ቢሆን ተአቅቦ (reservation) መዝግቡልኝ ማለቴ ትዝ ይለኛል። ምስክሮችም አሉኝ።

o የኮሮና ቫይረስ ወረርሽኝ መጥቶ የምርጫ ቦርድ ኃላፊዎች፣ የምርጫ ጊዜውን ሰሌዳ ለማስተላለፍ በጠሩት የምክክር ስብሰባ ላይ እንደተናገርኩኝ፣ መለኮታዊ ጣልቃ ገብነት (divine intervention) ነው እንዳልኩኝ ምርጫው ባይተላለፍ ኖሮ የአዲሱ ምርጫ ቦርድ አካሄድ ሌላ ከበድ ቀውስ ሊያስከትል ይችል እንደነበረ ዛሬ ላይ ሆኜ በእርግጠኝነት መናገር እችላለሁ። ይህንኑ ዳግም ብዙ ጊዜ በታጋይነቷ ለምናውቃት ክብርት ብርቱኳንም ጭምር መናገሪን አስታውሳለሁ።

ስለሆነም የሚመጣውን ምርጫ አዲስቷን ዴሞክራሲክ ኢትዮጵያ እንድትወለድበት ካላደረግን፣ የንጉስ የማክያሼሊ ምክር፣ የመንግስቱ ኃይለማርያም፣ የጆሴፍ ስታሊን ቀይ በትር፣ የመለስ ዜናዊ፣ የሊቀ መንበር ማኦ አብዮታዊ ዴሞክራሲ ውስት፣ ኢትዮጵያን ለመለወጥ የታሪክ ፈተናውን ለማለፍ እንዳለስቻለቸው፣ የዶ/ር አቢይም የመደመር የፖለቲካ ቀመር አዛውንቱ የፈረንጅ ምሁር የሚለውን የኢትዮጵያ ፖለቲካ የመጨረሻ ሁለት ድንበሮችን የሚያሻግረን

አይመስለኝም። እሱን ካልተሻገርን ደግሞ ሁሌም እንደምለው ለሁላችንም የሚትሆን ዴሞክራሲክ ኢትዮጵያ የምትፈጠር አይመስልኝም።

ከማጠቃለሌ በፊት፣ የብሔራዊ መግባባቱ የፖለቲካ ጥራታችን ይሳካ ዘንድ መፍትሄ የሚሹ ቁልፍ ጉዳዮች ላስቀምጥ፡

1. ያለ ሀገራዊ ስምምነት በዋናነት በአንድ ቡድን ሕልምና ፍላጎት (በተለይ የአንድ ቡድን ፍኖተ ካርታ (road map) የመመረቱ ጉዳይ ለወጡን አጣብቂኝ ዉስጥ ማስገባቱን የማወቅ ጉዳይ፤

2. ለውጡን ለማምጣት በዋናነት የላቀ አስተዋጽኦ ያላቸው ኃይሎች (ለምሳሌ እንደ አሮሞ ቂሮ ዓይነቶቹ) ወደ ዳር የመገፋታቸው ጉዳይ፤

3. ለውጡን እየመራ ያለው ከራሱ ከኢህአዴግ የወጣ ቡድን ቢሆንም፤ በለውጡ ምንነት፤ ፍጥነት፤ ስፋትና ጥልቀት ላይ የተለያዩ የኢህአዴግ ክንፎች ስምምነት ማጣታቸውና በዚህም ምክንያት እያመጣ ያለው አደገኛ ሁኔታ፤

4. በሚጋጩ ሕልሞቻችን ምክንያት ላለፉት 50 ዓመታት መፍትሄ ያለገኘለት የመከፋፈል ፖለቲካችን (political polarization) ጉዳይ፤

5. ዴሞክራሲያዊ ለውጡ ለአብዛኛው የኢትዮጵያ ሕዝቦችና የፖለቲካ ሃይሎች ተቀባይነት ያለው፤ ሰላማዊና የተሳካ እንዲሆን የጋራ ፍኖተ ካርታ (road map) የመቀየስ አስፈላጊነት ጉዳይና፤ የተቀየሰውን በጋራ ሥራ ላይ የማወል ጉዳይ፤

6. ነፃና ፍህታዊ ምርጫ ማለት በእርግጥም በሕዝቦች ይሁንታ ላይ የተመሰረተ የፖለቲካ ጨዋታ መሆኑን የመረዳት ጉዳይ፤

7. ሀገራችን እዉነተኛ ዲሞክራሲያዊ የፈድራል ሥርዐት ያስልጋታል ስንል፤ ከሕልሞቻችን በሻገር በሕዝቦቻችን ፍላጎት ለይ የተመሰረተ የፖለቲካ ሥርዓት መሆኑን የማረጋገጥ ጉዳይ፤

8. ብሔራዊ መግባባቱ በተሻለ መንገድ የሚሳካው፤ በደቡብ አፍሪካ እና ኮሎምቢያ በመሰሰሉት ሀገሮች እንዳየነው የፖለቲካ እስረኞችንና የጫካ አማዕያንን መጨመርን የማስፈለጉ ጉዳይ፤

9. የተሰካ ብሔራዊ እርቅን ለመምጣት ከሥልጠን በሻገር የምር የፖለቲካ ቁረጠኝነት (political will) የማስፈለጉ ጉዳይ፤

10. ስለኢትዮጵያ አንድነት ያለን ግንዛቤ ከፊታዉራሪ ሀብተጊዮጊስ እይታ የሳፋና ለሀገርትዋ ያለን ፍቅርም ገደብ የማድረጉ ጉዳይ ናቸው።

በመደምደሚያዬም እዚህ ያደረሰንን ያገራችንን ፖለቲካ ጉዞ ታሪክ ወደኋላ እያየሁ፤ የወደፊቱን የሀገራችንን ዕጣ ፋንታንም እያማተርኩ ለጠቅላይ ሚኒስትሩም፤ ለሁላችንም የታሪክ የግርጌ ማስታወሻ ልተወ።

በቅርብ ቀን ጠቅላይ ሚኒስትሩ ኢትዮጵያ አትፈርስም፤ ኢትዮጵያን የሚያፈርሷት እኛን ቀድሞ ሲያፈርሱ ነው፤ ኢትዮጵያን ለማፍረስ አይፈቀድላቸውም ሲሉ አዳምጫለሁ። ሀገርን ለመፍረስ የሚፈልጉ ሃይሎች መጀመሪያኑ ፈቃድ ይጠይቃሉ፤ አይጠይቁም የሚለውን ክርክር ውስጥ ሳልገባ፤ በጨዋ ቋንቋ ንግግራቸውን አልወደድኩላቸውም።

ንግግራቸውንም ተከትሎ የኢሳት ቴሌቪዥን የፖለቲካ ተንታኞች የሚታወቁ የአዛውንት ምሁርን በመጥቀስ (ይህኑን ምሁር መንግስቱ ሀይለማርያምም ያወቃል ብለን ስለተሰሩ የንጉሱ በለስልጠኖች ምክር ጠይቀነው፤ ጠመንጃው በእናንተ እጅ ነው፤ የምን ምክር ትጠይቁናላችሁ ብሎኛል ማላቱን አንብበለሁ) ዶ/ር አቢይ ጥሩ ይዘዋል፤ ሕጉንም ሰይፉንም እየተጠቀሙ ነው ያሉት የበለጠ ሥጋት ፈጥሮብኛል።

እዚህ ላይ ጠቅላይ ሚኒስትሩን ጨምሮ ሁላችንም ደጋግመን ማሰብ ያለብን ጨዋታው ከተበላሸ አብዛኛው ዓለምን በሰዓታት ውስጥ ወደ አመድነት የሚለወጥ ወይም ሕይወት አልባ ሊያደርግ የሚችል የኑክሊየር መሳርያ የታጠቀ፤ ነፍሷን ይማርና የሶቭዬት ህብረት ሠራዊት ዓይኑ እያየ አገራቸው መበታተን ነው።

የሀገራችንን ፖለቲካ በጋራ አስተካክለን ሁላችንንም በእኩልነት የምስታስተናግድ ዲሞክራቲክ ኢትዮጵያን ለመፍጠር እግዚአብሔር ይርዳን እላለሁ።

ዋቢ መጻሕፍት:

1. Bahiru Zewde (1991) A History of Modern Ethiopia, 1885 -1991.
2. Gebru Tareke (1996) Ethiopia: Power and Protest, Peasant Revolts in the Twentieth Century.
3. John Markakis, (2011) Ethiopia: The Last Two Fronties.
4. Merera Gudina, (2002) Ethiopia: Competing Ethnic Nationalisms and the Quest for Democracy, 1960-2000.
5. Teshale Tibebu, (1995), The Making of Modern Ethiopia, 1896-1974.

Akeme1 Negash - 2020